

§ 29. Българитѣ възставатъ водены отъ
четырма брѣтя.

Подирь отдалечаванъето на Светослава изъ България, Българитѣ, като са видѣхъ освободены отъ игото, подъ което тѣ стѣняхъ нѣколко време, съ радостъ са подчинихъ на тѣхния освободителъ Цимисхія; но тѣхното подчиняванъе са свърше съ живота на този императоръ, който, какъто казватъ, былъ отровенъ. Щомъ са извѣстихъ за смъртъта му (976), тѣ са подигнахъ сръшу Византійцитѣ, подъ предводителството на чѣтырма брѣтя — *Давида, Мойсея, Аарона и Самуила*, сынове на единъ отъ първитѣ болѣрцы на царството, именемъ *Шишманъ Мокрый*, който са готвѣше за царъ.

Отъ фамиліята Петрова не бѣше останѣлъ никой, който да наслѣди короната. Двѣмата му сынове Борисъ и Романъ, въ боя сръшу Римлянитѣ, бѣхъ предали своята участь въ рѣцѣтъ на Цимисхія, който ги и заведе съ себеси въ Цариградъ, отдѣто тѣ побѣгнѣхъ подирь смъртъта на този господарь⁽¹⁷⁾ Борисъ като минувалъ прѣзъ една гора облеченъ по римскы, замѣренъ былъ и убитъ отъ единъ българинъ, който го сторилъ на римлянинъ; а Романъ жи-

Temple russe, par T. Ch. Levesque. — Paris, 1812 — t. I. p. 156 — 267.

(17) За Петрова сынъ Бориса, Палаузовъ бѣлѣжи, че когато отишелъ въ Цариградъ, Цимисхій намѣсто да му покаже почетъ и гостопріемство, призовалъ го да дойде въ негова палатъ болѣченъ съ царскитѣ бѣлѣзы и, като издѣзалъ тѣи предъ него Борисъ, той му заповѣдалъ да свали отъ себе си тѣзи бѣлѣзы, и обѣвилъ тържественно, че са е свършила вече независимостъта на българското царство. — Съ Бориса кѣбраговата династія на Дунава са прекѣсва, около 972 год. (гл. за него въ *Българ. книжицы*, отъ 1858, к. I, книж. 3, стр. 98.)